

sig. Men det vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg tror ikke, der just er mange her i Tinget, der mene, at jeg retter mine Sejl efter, hvorledes Vinden blæser. Det ligger vistnok nærmere for det ærede Medlem i den Forstand. Men for dette Spørgsmaals Vedkommende har jeg ikke kunnet rette mine Sejl, forinden jeg selv var klar over, hvorledes den økonomiske Stilling var, og om det overhovedet var muligt at komme nogen Vej frem. Men om det har haft nogen Indflydelse, at jeg paa min Gruppes Vegne har taget denne Stilling, lader jeg staa hen. Det er dog ikke saa sikkert, at det ærede Medlem kunde have ført det igennem, hvis andre ikke havde støttet Sagen. Altsaa skulde han være os andre Tak skyldig, som slutte os til og gøre ham det muligt at føre det igennem; alene kan han det dog ikke.

Lange: I Anledning af Ændringsforslag Nr. 26, som angaar Forhøjelserne af Understøttelserne til Børn efter ansatte ved Statsbanerne, vil jeg tillade mig at rette en Tak til den højtærede Minister, fordi han er fremkommen med dette Forslag, og en Tak til Udvalget, fordi det har sluttet sig dertil. Vi vide jo hver især, hvor lidt der undertiden har været tilstaaet disse Enkers Børn, hvis Fædre ere døde, og selv om Forhøjelsen her maaske fra mange Sider anses for at være for lille, finder jeg, at en Forhøjelse af den Art er der Grund til at være taknemmelig og glad for, og jeg takker den højtærede Minister og Udvalget for Forhøjelsen af Understøttelserne til disse Børn.

Det var med stor Interesse, jeg fulgte den højtærede Trafikministers Udvikling af hans Forundersøgelser angaaende Muligheden for at kunne bygge vore Lokomotiver her i Landet. Det viser, at han har gjort, hvad der var ham muligt for at sætte sig ind i Forholdene, som de ere i Øjeblikket, og det er jo muligt, at Udviklingen vil føre til, at vi lave vore Lokomotiver herhjemme. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at det ikke paa nogen Maade gaar an at lade denne Fabrikation gaa over til Statens Værksteder, men at den naturligt maa overlades til den private Virksomhed. Derimod er jeg ikke ganske enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), naar han hævdede, at det Ønske stadig har været fremført fra Socialdemokraternes Side at faa det danske Arbejde forbeholdt det danske Land. Thi

hvis det ærede Medlem vil se mine Udtalelser for 6 Aar siden igennem, vil han der se en meget kraftig Opfordring til Regeringen til at forsøge paa saa vidt muligt at lade alt Jernbanemateriel lave her i Landet.

Jeg er enig med det ærede Medlem i, at den Vej, Ministeren nu slaar ind paa, er rigtig og korrekt, og jeg haaber, at den Komité, som bliver nedsat for videre at undersøge Muligheden for at lade Lokomotiverne bygge herhjemme, maa komme til en Forstaaelse af, at det gælder om ad alle Veje at søge at gøre det muligt for os i Fremtiden at beholde det danske Arbejde herhjemme, som vi efter min Mening ikke kunne være bekendt at lade gaa til Udlandet, naar vi selv ere i Stand til at producere det.

Mortensen: Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) oplyste, at der havde været et Samraad med Ministeren for offentlige Arbejder angaaende Sporene ved Randers Havn, altsaa angaaende et Spørgsmaal, som jeg paatalte ved første Behandling af Finansloven og ogsaa har paatalt i tidligere Aar. Det er et Spørgsmaal, som jeg ved har Interesse andre Steder end netop i Randers, fordi de ogsaa ved andre Havne have den samme Overenskomst med Statsbanerne, som vi have ved Randers Havn, og denne Overenskomst, ligesom ved Randers Havn, af Statsbaneledelsen og de hidtilværende Ministre for offentlige Arbejder er bleven sat til Side uden at være sagt op, saaledes at de paagældende ingen Havnepor kunde faa lagt, idet at man fraveg den, uagtet den fremdeles stod ved Magt. Det har derfor glædet mig at erfare af Medlemmer af Finansudvalget, at den højtærede Minister har stillet sig ret velvillig ved dette Samraad. Han indrømmer, at der er sket Uret i den Henseende, og vil være betænkt paa at faa den nuværende Overenskomst opsagt og faa en anden sat i Stedet, som altsaa skal indeholde rimelige Bestemmelser baade for Statsbanerne og for Havnene. Det finder jeg er i sin gode Orden. Det er rigtigt og godt, hvis den nuværende Overenskomst ikke er fyldestgørende, at den bliver opsagt, men den har bestaaet indtil Dato, og saa burde den ogsaa være fulgt indtil Dato. Jeg anerkender imidlertid den højtærede Ministers Stilling og takker derfor, ser ogsaa deri en Anerkendelse af, at det har været berettiget, hvad jeg har paatalt for Randers Havns Vedkommende, og som